

og langsmed Strømløbet, hvorover der den Gang førte en muret Hvælvingebro, havde der ligget et Par Savskærerier og en Benmølle. Nu var Dalbunden omkring Byen et Kaos af Skiferblokke, Grusbunker, Stenhøje og Samlinger af nedstyrtede Træer, hele Skovstrækninger, der laa med Rødderne i Vejret og Toppene begravede i Lerslam. Overalt mellem Stenene og Trærødderne ragede der Bygningsrester op, her en splintret Bjælke, hist nogle rustne Maskindele. Hele den lavest liggende Del af Byen med Jernbanestationen var bleven bortskyllet hin Foraarsnat, da »Hoher Goll« efter otte Døgn uafbrudte Regn rystede sine hvide Lokker; og saa pludselig var Vandfloden kommen, at en Familie paa fem Personer tilligemed et halvt Hundrede Stykker Kvæg var bleven revet bort af Strømmen og knust mod Klipperne.

Efter otte Maaneders Forløb var man nu kommen saa vidt med Rydningsarbejderne, at Banelinjen igen var gjort farbar; og de bortskyllede Strækninger af Landevejen ind til Byen var bleven erstattede af Broer. Desuden havde man begyndt at regulere Afløbet ved Dynamitsprængninger, idet det var Hensigten at skabe et nyt Strømleje bagom den Høj, paa hvilken Borglevningen laa, og som med sin fremskudte Beliggenhed delvis havde foraarsaget Oversvømmelsen. Et Par hundrede Arbejdere var daglig beskæftigede her, og tre af